

направиха и друго: тии прѣвъ годинѣ си доказаха на Американцитѣ, че мѣстото, дѣто ся е увардилъ най-чисто Българскый языкъ, е село Копривщица, ако и верѣдъ Копривщица да казватъ: *направи ми хесапъ-тъ, да ти илаша файдаша*. Чюдно нѣщо какъ Българскый языкъ ся испоразвали навсѣдѣ и остана непобутнатъ само въ Копривщица!

Изобщо пріето Българитѣ навсѣдѣ говорятъ единъ языкъ, навсѣдѣ тии различаватъ що е *приносъ* и що е *прѣносъ*, аль частно чловѣкъ намира нѣкоя малка разлика отъ градъ на градъ, отъ село на село, дору и въ сѣщето село въ долній край да има нѣкоя разлика отъ горній. Онизъ Българи, които живѣять близо до Сърбія, размисатъ Сърбскы, както и Сърбитѣ близо до Българія размисатъ Българскы. Аль намъ ся види Македонскый языкъ както особенно нарѣчіе, защото е размѣсенъ съ друго пакъ Славянско нарѣчіе, когато народнитѣ пѣсни по всичкитѣ Българскы мѣста сѣ на единъ общъ языкъ. Сѣщето ся случава и по край Рейнскитѣ страны. Нѣмцитѣ говорятъ размѣсено съ Френскы, и Френцитѣ разбѣркано съ Нѣмскы. Тѣй прѣвъ годинѣ си единъ Паризки вѣстникъ, за да отърве своитѣ сѣбратія отъ едно подобно побѣркване, искара имъ една пѣсня, написана рѣчь Френска, рѣчь Нѣмска и. т. н. Тии като я прочетоха намѣроха я твърдѣ добра както за тѣхъ-си, и нынѣ кога има нѣкоя голѣма веселба, пѣять все нея.

А що трѣбува да ходимъ по край Рейнъ, нека погледнемъ насъ еи. Ето нии какъ говоримъ верѣдъ Пловдивъ безъ да ся гледа и четвъртото издание на Копривщицанската Грамматика: „Холанъ Хажки-Калчо, добръ та разгелдисахъ, утрѣ сабахлаинъ ми направи хесапъ-тъ, да ти платя файдата, доста да слушамъ лафове; то нѣма зараръ, ама докарва юрек-каргѣнла и разваля ихтибаръ-тъ на чловѣкъ-тъ. *Ошговоръ*: баш юстюне чорбажи, тии дни съмъ на сакѣнтія за пары.“ Ако това словце бѣше было размѣсено съ рѣчи отъ нѣкоя Славянски языкъ, щяхме ли пріемемъ, че е написано на особенно нарѣчіе?

А какъ пишемъ нии ученитѣ днеска? Нии пишемъ полвина Българскы полвина Русскы и навикнати на Русскый языкъ не ся осящаме че то е криво на Българскы, а още повѣче го имаме и за похвала, ако и Русскитѣ рѣчи да иматъ сѣвсѣмъ противно значене на Българскы, както: *споръ* на Русскы ще рече *кавга*, а на Българскы *берекешъ*.